

9.3.3

21b (שמלאכת שמים בידיהם) → 23a (בסורא הוות דברתא)

- (1) וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך? והודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך... וירו הירים למלך ואשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: דבוי הימים ב לה, כא, כג
- (2) ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ויקרא כו, ו
- (3) צדיק הוא ה' כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: איכה א, יח
- (4) רוח אפינו משיח ה' נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים: איכה ד, כ
- (5) וייצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: בראשית ב, ז
- (6) הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחונני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די: מלאכי ג, י
- (7) ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: ויקרא כו, ד
- (8) עונותיכם הטו אלה וחסאותיכם מנעו הטוב מכם: ירמיהו ה, כה

I. Stories of merits of lesser-known individuals that saved neighborhoods

- Plague: in סורא – רב – neighborhood spared on account of man who would lend tools for burial
- Fire: in דוקרת – הונא – ר' – neighborhood spared → woman would keep her oven hot for others to use

II. "Pre-emptive" fasts

- דב יהודה declared a fast for locusts, even though they weren't immediately devouring
- דב יהודה declared fast for swine disease, since their intestines are like humans
- הרדעא and בי חוזאי – בי חוזאי – no river to obstruct it between
- ד' נחמן declared fast for plague in א"י based on relative merits

III. Important but lesser-known people

- אבא אומנא: (hailed more frequently from heaven than רבא)
 - Would treat: patients in modest manner, allow those who couldn't pay to leave with dignity
 - And: supported students; assumed the best about them when they took his mats etc
 - Prison guard (identified by אליהו): made sure Jewish female prisoners were treated modestly
 - Clowns (identified by אליהו): who would cheer up sad people and patch up fights

IV. Explication of 'ה' – "wild animals" (חיה רעה)

- Only if: they are seen in city, during day and attack people (= "משולחת")
 - If: she stands still when seeing people, only "safe" if near marshland
 - If: she goes up to a rooftop and attacks a baby, even in area of lots of animals, משולחת

V. Further explication of 'ה' – "the sword" (חרב)

- Even: a "peaceful sword" as per error of יאשיהו (v1)
 - Tangential דרשות about יאשיהו's folly and his death
 - Last words: v3; רמייה's response – v4

VI. Analysis of 'ה' – unclear if the blight was on wheat the size of an oven's mouth or bread that size

- Addition: to story about wolves eating children – they expelled them rectally:
 - Meat: was considered devoured → טהור
 - Bones: were considered טמא as מט

VII. Additions to משנה ז (matters which may be requested/cried out for on שבת)

- חכמים individual may abstain and fast for personal travails, including being hunted etc.
 - ד' יוסי individual may not, since he may need help and people may not help him
 - Source: v5 - person must take care of his own life
 - Dispute: with שמעון התימני – even on חול, no התרעה for plague

VIII. Reason for no התרעה for too much rain – as per v6 – עד בלי די; never request a cessation of blessing

- Not: practiced in בבל where too much rain can cause flooding
- Ideal time: for rain – Tuesday and Friday nights, as it happened in שטח בן שמעון's time
- Note: In Herod's time, it rained at night and was sunny by day
 - Proving: the validity of their involvement in the rebuilding of the מקדש